

दुषो विशेषनियमः ? इति विचिन्तित्वायां श्रुत्यविशेषाद-
नियमप्राप्तावच्छेदे । समाने पि हि विद्वद्विदुषोर्हृदया-
मप्रद्योतेन तत्प्रकाशितद्वारत्वे च सूर्यस्यानादेव वि-
हासिपक्रामति स्थानान्तरेभ्यस्तितरे । कुतः ? विद्यासाम-
र्थ्यात् । यदि विद्वानपीतरवत् यतः कुतचिद्देहदेशादुत्-
क्रामेन्नैवोत्तरं लोकं लभेत तत्तानर्थिकैव विद्या-
स्यात् । तच्छेषगत्यनुसृतिरयोगाच्च विद्याशेषभूता
च सूर्यन्यानाडीसम्बन्धा गतिरनुशोभयितव्या विद्या
विशेषेषु विहिता तामभ्यस्य स तथैव प्रतिष्ठत इति
युक्तम् । तस्माद्दद्यालयेन ब्रह्मणा स्थापितेनानुसृते-
कृद्भावमापन्नोविद्वान् सूर्यन्ययैव यताधिकया यतादति-
रिक्तया एकशततमया नाद्या निष्क्रामति इतराभिरि-
तरे । तथा हि हृद्देविद्यां प्रकृत्य समासमन्ति “यत-
श्चैका च हृदयस्य नाद्यास्तासां सूर्यान्मभिनिःसृतै-
का । तयोर्हृन्मायवृत्तत्वमेति विप्रमुहन्त्या उत्क्रमणे
भवन्तीति” भा० । “रश्मिगुप्तसारी” सू० । “अस्ति दह-
रोऽस्मिन्नन्तराकाशे” इति हृद्देविद्या “अथ यदिदमस्मिन्
ब्रह्मपुरे दहरं पुण्डरीकं वेश्म” इत्युपक्रम्य विहिता । तत्-
प्रक्रियायाम् अथ एतादृदयस्य नाद्या इत्युपक्रम्य स-
प्रपञ्चं नाडीरश्मिसम्बन्धमुक्तम् । “अथ यत्नैतद्-
आच्छरोरादुत्क्रामत्यथैतैरेव रश्मिभिर्बुद्धिमाकुरुते” इति ।
पुनरोक्तम् “तयोर्हृन्मायवृत्तत्वमेतीति” । तस्माच्छताधि-
कया नाद्या निष्क्रमन् रश्मिगुप्तसारो निष्क्रामतीति
गम्यते । तत्क्रियविशेषेणैवाह्नि रात्रौ वा ज्वियमाणस्य
रश्मिगुप्तसारित्वमाहोस्विदह्न्येवेति संशये सति अविशेषप्रव-
णादविशेषेणैव तावद्रश्मिगुप्तसारीति प्रतिज्ञायते” भा० ।
“निशि नेति चेन्न सम्बन्धस्य बावदुदेहभावित्वादुदर्शयति”
च” सू० । “अस्यह्नि नाडीरश्मिसम्बन्ध इत्यह्नि
मृतस्य साद्रश्मिगुप्तसारित्वं रात्रौ तु प्रेतस्य न स्यात् ना-
डीरश्मिसम्बन्धविच्छेदादिति चेन्न । नाडीरश्मिसम्बन्धस्य
बावदुदेहभावित्वात् बावदुदेहभावी हि शिराकिरण-
सम्पर्कः । दर्शयति चेतमर्थं श्रुतिः, “अमुष्मादादिवात् प्रता-
यन्ते ता आसु नाडीषु सृष्टा आभ्यो नाडीभ्यः प्रतायन्ते
ता अमुष्मिन्नादित्ये सृष्टाः” इति । निदाब्रह्मणे च निगा-
प्रुपि किरणानुवृत्तिरुपलभ्यते प्रतापादिकार्यदर्शनात् ।
लोकानुवृत्तेस्तु दुर्लभ्यत्वमूलनररजनीयमैश्वर्येभ्यश्चि-
द्वि-
नेषु । “अहरेवैतरात्रौ विदधातीति” चैतदेव दर्शयति ।
यदि च रात्रौ प्रेतोविनैव रश्मिगुप्तसारोर्बुद्धिमाकुरुते रश्मि-

गुप्तसारानर्थक्यं भवेत् । न ह्येतद्विशिष्टाभिधीयते शोदि-
वा प्रति स रश्मीनपेक्षोर्बुद्धिमाकुरुते यस्तु रात्रौ शोऽन-
पेक्ष्यैवेति” । अथ तु विद्वानपि रात्रि प्रायणाऽपराध-
मात्रेण नोर्बुद्धिमाकुरुते पाक्षिकफला विद्योति अप्रवृत्ति-
रेव तस्यां स्यात् कृत्युकाक्षानियमात् । अथापि रात्रावुप-
रतोऽहरागममुच्येत । अहरागमेऽप्यस्य कदाचिदुरश्मि-
सम्बन्धाहं शरीरं स्यात् पावकादिशम्भर्कात् । “स बावत्
क्षिप्तेनानस्तावदादित्यं गच्छतीति” च श्रुतिरनुदीक्षां दर्श-
यति । तस्मादविशेषेणैवेदं रात्रिन्दिवं रश्मिगुप्तसारि-
त्वम्” भा० । “अतश्चायनेऽपि दक्षिणे” सू० । “अतए-
वोदीक्षातुप्रपत्तेः अपाक्षिकफलत्वाच्च विद्याया अनि-
यतकालत्वाच्च कृत्योदक्षिणायनेऽपि ज्वियमाणो वि-
द्वान् प्राप्नोत्येव विद्याफलम् । उत्तरायणमरुप्रमा-
स्यप्रविष्टेर्भीष्मस्य च प्रतीक्षादर्शनात् “आपूर्यमाणपक्ष-
ाद्यान् षडुदङ्कुरेति मासान् तानिति” च श्रुतेरपेक्षित-
तव्युत्तरायणमितोमाभाशङ्कामनेन कृत्वापहनुदति । प्रा-
यस्यप्रविष्टिरविद्विषया । भीष्मस्य प्रतिपादनमाचारपरि-
पालनार्थं पितृप्रसादलक्ष्यस्य चन्द्रमस्तुतास्वापनार्थञ्च ।
श्रुतेस्त्वर्थे वक्ष्यति आतिवाहिकलक्षिकत्वात्” इति । ननु
च “यत्न काले त्वनावृत्तिमाहृत्तिञ्चैव योगिनः । प्रयाता
यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभेति” काण्वप्राधान्येनोप-
क्रमस्याऽहरादिकालविशेषः कृताववावृत्तये नियतः कथं
रात्रौ दक्षिणावने वा प्रयातोऽनाहृत्तिं यायादिति । अलो-
च्यते भा० । “योगिनः प्रति च कार्यते आर्त्ते चैते” सू० ।
‘योगिनः प्रति चायमहरादिकाल विनियोगोऽनाहृत्तये-
कार्यते आर्त्ते चैते योगसाङ्ख्ये न श्रौते । अतोविषय-
भेदात् प्रमाणविशेषाच्च नास्य आर्त्तस्य कालविनियोगस्य
श्रौतेषु विधाने व्यवहारः । “ननु अग्निर्व्योतिरहः शुक्लः
वणसासा उत्तरायणम्” । “धूमोरात्रिस्तथा वणः
वणसासादक्षिणायन मिति” श्रौतावेन देवपितृयाणौ प्रत्य-
भिज्ञायते कृतावपीति । उच्यते । “तत्कालं वक्ष्यामीति
कृतौ कालप्रतिज्ञानाद्विरोधमायङ्गु परिहार उक्तः ।
यदा पुनः कृतावपि अग्न्याद्यादेवा एवातिवाहिका
गृह्यन्ते तदा न कश्चिद्विरोध इति भा०”

उत्क्रमणीय लि० उद्+क्रम-कर्मणि अनीयर् । अतिक्रम-
णीये “न वेदवेचनात्प्राप्तं न लोकेवचनादपि । गति-
रुत्क्रमणीयाति प्रयागमरणं प्रति” भा० व० ८५ अ० ।
उद्क्रमणस्येदम् क । उत्क्रमणसम्बन्धिनि लि० ।